

Сходження Ганнібала

КУПИТИ

- Серія художньої літератури «КУЛЬТREAD»
- Приквел культової серії романів про серійного вбивцю-канібала Ганнібала Лектера.
- Роман було опубліковано в 2006 році, а екранізовано в 2007 -головну роль молодого Лектера виконав французький актор Гаспар Ульєль.

Ганнібал Лектер - соціопат, геній, убивця. Він не народився маніяком: таким його зробило життя, точніше - смерть. Це історія його народження і становлення.

У радянський сиротинець приїздить відомий художник, який хоче забрати звідти свого племінника. Хлопець дивом уцілів у жорнах війни, втративши батьків і сестру. Тепер Ганнібал житиме у Франції, з родиною дядька. Здається, що нарешті він отримав жаданий спокій і любов. Але в душі його живуть демони, їх неможливо відпустити - тільки

Пролог

Двері до палацу пам'яті доктора Лектера губляться посеред темряви у самісінькому центрі його свідомості, і замкнені вони на клямку, знайти яку можна лише навпомацки. Дивовижний портал веде до безкінечних, гарно освітлених палат у стилі раннього бароко, що кількістю коридорів і залів конкурують із музеєм Топкапі

Усюди акуратно розкладено й підсвічено експонати, кожний із яких є ключем до спогадів, що ведуть до інших споминів у геометричній прогресії.

Колекція експонатів із дитячих років Ганнібала Лектера відрізняється від інших архівів некомплектністю. Дещо тут — статичні, фрагментарні сцени, мов мальовані афінські черепки, склеєні білим гіпсом. В інших кімнатах є рух і звуки, величезні змії звиваються, борючись у спалахах серед п'їтми. Благання й плач заповнюють деякі низові місцини, куди й сам Ганнібал не може зазирнути. Проте в галереях не чути ридань, там є музика за бажанням.

Конструювання цього замка розпочалося на початку Ганнібалового студентського життя. У роки ув'язнення він розбудовував і вдосконалював свій палац, багатствами якого живився в ті довгі періоди, коли тюремники позбавляли його книжок.

Тут, у гарячій темряві його ума, разом намацаймо клямку. Знайшовши вхід, оберімо музику, що гратиме у галереях і, не озираючись праворуч чи ліворуч, рушимо до Залу Початку, де експозиція найбільш дискретна.

Ми поповнимо її тим, про що довідалися деінде, із воєнних, поліційних і судових архівів, з інтерв'ю та від німих фігур померлих. Нещодавно віднайдені листи Роберта Лектера допоможуть нам скласти хроніку життя Ганнібала, котрий легко змінював дати, щоби заплутати бюрократів та репортерів. Доклавши зусиль, ми зможемо побачити, як глибинна звірючка кидає смоктати цицьку і, звиваючись, виповзає у світ.

Ганнібал Лютий (1365—1428) побудував замок Лектер за п'ять років трудами вояків, захоплених ним у полон у битві при Жальгирисі. У той день, коли його прапор уперше замайорів на мурованих вежах замка, він зібрав своїх бранців на городі, виліз на риштування й проголосив, що виконує свою обіцянку — відпускає всіх додому. Чимало з них воліли залишитися на службі, бо було гарне в нього достачання.

Через п'ятсот років на городі стояв восьмий носій цього прізвища, восьмирічний Ганнібал Лектер, він разом зі своєю малою сестричкою на ім'я Міша кидав хліб чорним лебедям на чорній воді. Боячись упасти, Міша тримала Ганнібала за руку і кілька разів узагалі не поцілила хлібом до рову. Великий короп ворухнув листок латаття, і врізнобіч пурхнули бабки.

Із води вийшов альфа-лебідь і з погрозливим шипінням почала папав на своїх коротких лапах до дітей. Лебідь знав Ганнібала все своє життя, проте все одно наступав, перекривши чорними крилами пів неба.

— Ой Анніба! — скрикнула Міша і сховалася за братові ноги. Ганнібал, стиснувши в кулаках вербові гілки, підняв руки на рівень плечей, як навчив його батько. Лебідь зупинився, оцінив розмах крил Ганнібала і повернувся до води їсти.

— Ми повторюємо цей урок щодня, — нагадав птахові Ганнібал.

Але сьогоднішній день не був схожим на інші, і йому було цікаво, чи зможуть кудись утекти лебеді. Захоплена видовищем, Міша впустила хліб на драглистий берег. Коли Ганнібал нахилився їй допомогти, вона своєю маленькою, схожою на зірку п'ятірнею весело мазнула йому по носі грязюкою. Він теж приліпив кавалок на кінчик її носа, і вони розсміялися, побачивши свої відображення у воді.

Діти відчули, як тричі струснулася земля, аж вода хитнулася, спотворивши їхні обличчя. Відлуння далеких вибухів прокотилося полями. Ганнібал підхопив сестру і помчав до замка.

У дворі стояв мисливський фургон із запряженим у нього великим битюгом Цезарем. Стайничий Берндт у фартуху і ключник Лотар вантажили до фургона три невеликі скрині. Кухар підносив харчі.

—Майстре Лектере, мадам кличе вас до її покоїв, — сказав кухар.

Ганнібал одвів Мішу до няньки й поспішив угору витертими сходами. Ганнібал любив кімнату матері, з її різноманітними пахощами, вирізаними з дерева личинами й мальованою стелею; мадам Лектер походила з родин Сфорца й Вісконті, тож ошатність кімнати вона привезла із собою з Мілана.

Зараз вона була схвильована, світло в її яскравих карих очах відбивалося спалахами іскор. Мати натиснула на губи одному з херувимів на стінній панелі — і відчинилася секретна камера. Ганнібал тримав скриньку, поки мати вигрібала туди з сейфа коштовності й перев'язані пачки листів; місця для всього не вистачило.

Ганнібал подумав, як же вона схожа на портрет її бабці на камеї, щойно пожбуреній у скриньку.

Хмари намальовані на стелі. Немовлям він часто широко розкритими очима дивився на груди матері на тлі хмар. Доторк до його обличчя крайки її блузи... І годувальниця — її золотий хрестик зблискував, мов сонячний промінь між велетенськими хмарами, і вдавлювався йому в що-ку, коли вона тулила його до цицьки, потім вона затирила відбиток хреста на його шкірі, щоб не помітила мадам.

Із grosбухом у руках у дверях стояв батько.

—Симонето, уже час рушати.

До Мішиної мідної ванночки впакували дитячу білизну, між нею мадам сховала скриньку. Вона окинула очима кімнату і взяла з полиці маленький краєвид Венеції, заціпеніла на хвильку і вручила його Ганнібалові.

— Віднеси кухареві. Тримай за рамку, — усміхнулася вона до сина.
— Не розмаж задник.

Лотар виніс ванну надвір до фургона, де розхвильована навколишньою метушнею тинялася Міша.

Ганнібал підняв Мішу, щоб вона могла торкнутися морди Цезаря. Вона кілька разів натиснула коневі на ніс, ніби очікувала, що він загуде. Ганнібал зачерпнув жменю зерна і розсипав його по двору у формі М. Злетілися голуби, літера перетворилася на М із живих птахів. Ганнібал накреслив літеру в Міші на долоні — їй скоро мало виповнитися три роки,

і він вже втрачав надію на те, що вона колись навчиться читати. «М — це Міша!» — нагадав він їй. Вона з реготом побігла між птахів; вони злітали навкруг неї, кружляли над вежами, відкидаючи тіні на дзвіницю.

Кухар, кремезний чоловік, увесь у білому, вийшов, несучи сніданок. Кінь скосив око, відстежуючи рухи кухаря ворухкими вухами: коли Цезар був лошам, кухар ганяв його з городу безліч разів, вигукував прокльони, ляскаючи мітлою.

— Я залишуся, допоможу вам завантажити кухню, — сказав кухареві пан Яков.

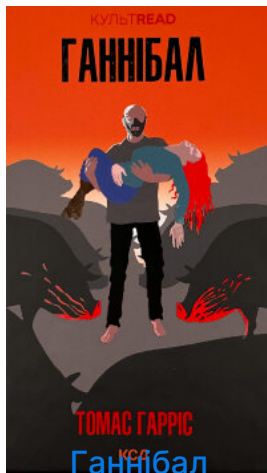
— Ідьте з хлопцем, — відповів кухар.

Граф Лектер посадовив Мішу до фургона, там її обняв Ганнібал. Граф узяв у свої долоні обличчя Ганнібала. Здивований тремтінням батькових рук, Ганнібал зблизька задивився в очі графу Лектеру.

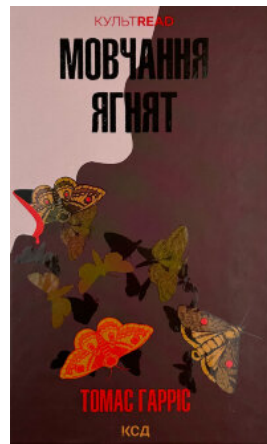
— Три літаки бомбили залізницю. Полковник Тімка каже, у нас є принаймні тиждень, якщо вони взагалі сюди дійдуть, а потім бої точитимуться вздовж головних доріг. Нам буде добре у хатинці.

Ішов другий день операції Барбаросса, гітлерівського блицкригу крізь Східну Європу на Росію.

Рекомендована література

Мовчання ягнят (кн2)

Двір срібного полум'я
(Двір шипів і троянд #4)

Перейти до категорії
Романи

ridmi
ТВІЙ УЛЮБЛЕНИЙ КНИЖКОВИЙ

КУПИТИ